

Zadeva C-335/21**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

27. maj 2021

Predložitveno sodišče:Juzgado de Primera Instancia n.º 10 *bis* de Sevilla (Španija)**Datum predložitvene odločbe:**

24. maj 2021

Tožeča stranka:

Vicente

Tožena stranka:

Delia

Predmet postopka v glavni stvari

Postopek odmere stroškov – Odvetniške nagrade za storitve, opravljene strankam – Določitev odvetniške nagrade na podlagi okvirne tarife odvetniške zbornice – Sklep sodnega tajnika o nagradi – Vložitev pravnega sredstva zoper ta sklep, o katerem odloča sodišče

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Direktiva 93/13/EGS – Nepošteni pogoji v potrošniških pogodbah – Pogodba o opravljanju pravnih storitev – Sodni postopek za uveljavljanje nagrade s strani odvetnika – Postopek, v katerem je omejena možnost sodnikovega preizkusa morebitne nepoštenosti pogojev potrošniške pogodbe po uradni dolžnosti – Direktiva 2005/29 – Nepoštene poslovne prakse

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu z *Direktivo 93/13 in načelom njene učinkovitosti, ob upoštevanju pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47 Listine*, skrajšani postopek za uveljavljanje nagrade odvetnika, ki ne dopušča, da bi lahko sodišče po uradni dolžnosti preizkusilo morebitno nepoštenost pogojev, vsebovanih v pogodbi sklenjeni s potrošnikom, saj ne predvideva ukrepanja sodišča v nobeni fazi postopka, razen v primeru, v katerem stranka izpodbija tak zahtevek in nato katera od strank v postopku vloži predlog za sodni nadzor nad končno odločitvijo sodnega tajnika?
2. Ali je v skladu z *Direktivo 93/13 in načelom njene učinkovitosti, ob upoštevanju pravice do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47 Listine*, da se morebitni preizkus nepoštenosti s strani sodišča, po uradni dolžnosti ali na predlog stranke, v tovrstnem skrajšanem postopku izvaja v okviru postopka sodnega nadzora nad tem sklepom, ki ga je izdal nesodni organ, kot je sodni tajnik, ki mora po pravilu biti omejen na to, kar je predmet odločitve in ki ne dopušča izvedbe drugih dokazov, razen dokumentacije, ki so jo že predložile stranke?
3. Ali je treba šteti, da je pogoj iz pogodbe med odvetnikom in potrošnikom, kot je sporni, ki določa plačilo nagrade za primer, v katerem stranka umakne tožbo pred koncem postopka ali doseže dogovor s subjektom brez vednosti ali v nasprotju z nasvetom odvetniške pisarne, zajet z določbami *člena 4(2) Direktive 93/13*, ker gre za bistveni pogoj, ki se nanaša na predmet pogodbe, v tem primeru na ceno?
4. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je mogoče šteti, da je ta pogoj, ki določa nagrado s sklicevanjem na tarifo odvetniške zbornice, ki določa različna pravila za uporabo v vsakem posameznem primeru, in ki sploh ni naveden v predhodnih informacijah, jasen in razumljiv v smislu *člena 4(2) Direktive 93/13*?
5. Če je odgovor nikalen, ali se lahko za nepošteno poslovno prakso v smislu *Direktive 2005/29* šteje vključitev – v pogodbo, sklenjeno med odvetnikom in potrošnikom – pogoja, kakršen je sporni, ki določa nagrado odvetnika zgolj s sklicevanjem na tarifo odvetniške zbornice, ki določa različna pravila za uporabo v vsakem posameznem primeru, in ki ni naveden v poslovni ponudbi ter predhodnih informacijah?

Navedene določbe prava Unije

— Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

— Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah, uvodni izjavi 21 in 24 ter členi 3, 4, 6(1) in 7(1).

- Direktiva 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu, člani 2(1)(d), 5, 6, 7 in 11.

Navedene določbe nacionalnega prava

- Ley de Enjuiciamiento Civil (zakon o pravdnem postopku) (v nadaljevanju: LEC).

V skladu s členom 35 LEC lahko odvetniki od stranke, ki so jo zastopali, sodno zahtevajo plačilo nagrade za opravljene storitve. Ko je ta zahtevek vložen, sodni tajnik dolžniku naloži, naj plača zahtevani znesek ali izpodbija zahtevek. V primeru izpodbijanja zahtevka sodni tajnik s sklepom odmeri odvetniško nagrado z opozorilom, da se v primeru neplačila opravi izvršba. Zoper ta sklep se lahko vloži predlog za sodni nadzor.

- Ley 2/1974, de 13 de febrero, sobre Colegios Profesionales, en la redacción dada por la Ley 25/2009, de 22 de diciembre (zakon 2/1974 z dne 13. februarja o poklicnih zbornicah, spremenjen z zakonom 25/2009 z dne 22. decembra) (BOE, št. 308 z dne 23. decembra 2009)).

V skladu s tem zakonom je poklicnim zbornicam prepovedano oblikovati okvirne tarife ali druge smernice o poklicnih nagradah, z izjemo primerov, določenih v četrti dodatni določbi. V skladu s to dodatno določbo lahko poklicne zbornice izdelajo okvirna merila izključno za odmero stroškov in odmero odvetniških nagrad.

- Real Decreto 658/2001, de 22 de junio, por el que se aprueba el Estatuto General de la Abogacía Español (kraljeva uredba 658/2001 z dne 22. junija, s katero se potrjuje splošni zakon o odvetništvu) (BOE št. 164 z dne 10. julija 2001), v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari.

Španski splošni zakon o odvetništvu v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa, da ima odvetnik pravico do ustreznega finančnega nadomestila za opravljene storitve in do povračila stroškov, ki so mu nastali. O višini nagrade se stranka in odvetnik svobodno dogovorita ob upoštevanju predpisov s področja stroke in neloyalne konkurence. Določa tudi, da se lahko ob neobstoju izrecnega drugačnega dogovora za določitev nagrade kot usmeritev uporabi okvirna tarifa tiste odvetniške zbornice, na katere področju zadevni odvetnik deluje; tarifa, ki v vsakem primeru predstavlja le dopolnitev dogovorjenega in ki se uporablja v primeru naložitve plačila stroškov nasprotni stranki.

- Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la defensa de los consumidores y usuarios y otras leyes complementarias (kraljeva zakonska uredba 1/2007 z dne 16. novembra, s katero se potrjuje prečiščeno besedilo splošnega zakona o varstvu

potrošnikov in uporabnikov in drugih dopolnilnih zakonov) (BOE št. 287 z dne 30. novembra 2007), v različici, ki je veljala v času nastanka dejstev.

Člen 20 tega zakona določa, da morajo poslovne prakse, če to ni jasno razvidno že iz konteksta, vsebovati vsaj naslednje informacije: celotno končno ceno, vključno z dajatvami, po potrebi z razčlenitvijo zneska zvišanj ali popustov, ki veljajo za ponudbo, in dodatne stroške, ki se prenesejo na potrošnika ali uporabnika. V vseh drugih primerih, ko zaradi narave blaga ali storitve v poslovni ponudbi ni mogoče natančno določiti cene, je treba navesti način izračuna, ki omogoča potrošniku ali uporabniku, da ceno preveri. Kadar dodatnih izdatkov, ki se prenesejo na potrošnika ali uporabnika, iz objektivnih razlogov ni mogoče vnaprej izračunati, je treba navesti, da takšni dodatni stroški obstajajo in njihov predvideni znesek, če je znan.

Člen 60 navedenega zakona določa, da mora podjetnik pred sklenitvijo pogodbe potrošniku ali uporabniku na jasen, razumljiv in okoliščinam prilagojen način dati na voljo upoštevne, resnične in zadostne informacije o bistvenih značilnostih pogodbe, zlasti o njenih pravnih in finančnih pogojih, ter o blagu ali storitvah, na katere se nanaša.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Delia (v nadaljevanju: stranka) in odvetnik, Vicente (v nadaljevanju: odvetnik), sta 9. februarja 2017 sklenila pogodbo o opravljanju pravnih storitev, katere namen je bil, da odvetnik zahteva povračilo nekaterih zneskov, ki jih je stranka plačala banki na podlagi nekaterih nepoštenih pogojev.
- 2 Ta pogodba o opravljanju pravnih storitev je vsebovala klavzulo, da se stranka zaveže, da bo ravnala v skladu z navodili odvetnika in da mora v primeru umika tožbe iz katerega koli razloga pred koncem sodnega postopka ali v primeru dogovora z banko brez vednosti ali v nasprotju z nasvetom odvetnika, temu plačati znesek, izračunan na podlagi tarife za obračun stroškov odvetniške zbornice v Sevilli za vloženo tožbo.
- 3 Odvetnik je stranko pred podpisom te pogodbe z na roko zapisano zabeležko obvestil o pogojih v zvezi s ceno pravnih storitev. Ni navedeno, da bi bile v tej zabeležki podane konkretne informacije o navedeni klavzuli. Stranka tudi navaja, da je z odvetnikom stopila v stik na podlagi oglasa na Facebooku, v katerem omenjena klavzula prav tako ni bila omenjena.
- 4 Odvetnik je 22. februarja 2017 na banko naslovil izvensodni zahtevek pred vložitvijo tožbe.
- 5 Stranka je nespecificiranega dne na svoj dom prejela odgovor banke, datiran na 2. junij 2017, v katerem se banka strinja z izvensodnim zahtevkom in ji ponuja vračilo preplačanih 870,67 EUR.

- 6 Odvetnik je 12. junija 2017 pri predložitvenem sodišču vložil tožbo zaradi vračila zneskov, ki jih je stranka neupravičeno plačala na podlagi nepoštenih pogojev, sklenjenih z banko.
- 7 Stranka se je odločila sprejeti ponudbo banke.
- 8 Odvetnik je 13. junija 2017 stranki s certificirano pošto (burofax) poslal dopis, v katerem jo je obvestil, da ji glede na pogovor, ki sta ga imela tega jutra, ponovno izraža svoje nestrinjanje v zvezi s sprejemom bankine ponudbe, saj je tožba že bila vložena.
- 9 Predložitveno sodišče je 25. septembra 2017 prejelo vlogo, v kateri je bilo navedeno, da stranka umika tožbo. Zato je bil postopek končan.
- 10 Odvetnik je 13. novembra 2017 pri predložitvenem sodišču podal zahtevek za plačilo nagrade v skladu s postopkom za odmero stroškov, in sicer za znesek 1105,50 EUR povečan za davek na dodano vrednost (DDV), kar skupaj znaša 1337,65 EUR. Ta znesek je bil določen na podlagi določb tarife odvetniške zbornice v Sevilli.
- 11 Stranka, ki jo zastopa odvetnica, postavljena po uradni dolžnosti, je ugovarjala zahtevani nagradi, ker naj ne bi bila upravičena. Ta ugovor je bil vročen odvetniku, ki nanj v postavljenem roku ni odgovoril. Sodni tajnik je 15. oktobra 2020 izdal sklep, s katerim je ugovor zavrnil, določil višino dolgovanega zneska odvetniku na 1337,65 EUR ter postavil petdnevni rok za plačilo, sicer bo opravljena izvršba. Stranka je zoper ta sklep pri predložitvenem sodišču vložila predlog za sodni nadzor. Predlog je bil sprejet v obravnavo in se je vročil odvetniku v odgovor. Odvetnik je podal odgovor, v katerem je predlagal zavrnitev strankinega predloga ter naložitev plačila stroškov stranki.
- 12 Predložitvenemu sodišču se porajajo dvomi o odločitvi glede tega predloga, zato se je odločilo vložiti ta predlog za sprejetje predhodne odločbe.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 13 Stranka zatrjuje, da je pogodba, sklenjena z odvetnikom, nepoštena, ker med drugim vsebuje klavzulo, ki določa, da je treba v primeru umika tožbe nagrado izračunati na podlagi odvetniške tarife. Dodaja, da ta pogodba ne ustreza informacijam, ki ji jih je odvetnik podal pred podpisom, saj ji je takrat povedal, da bo nagrada znašala 10 % prejetega zneska, kar pa je že poravnala. Stranka še dodaja, da sporne klavzule ni mogoče uporabiti, ker ni šlo za pravi umik tožbe, saj tožba še ni bila sprejeta v obravnavo. Poleg tega naj bi odvetnik vložil to tožbo zgolj zato, da bi dobil višjo nagrado. Zato predlaga razveljavitev sklepa sodnega tajnika in ugotovitev, da nagrada, ki jo zahteva odvetnik, ni upravičena.
- 14 Odvetnik zatrjuje, da ne obstajajo nepošteni pogoji, da je stranko s certificirano pošto (burofax) obvestil o posledicah samostojnega dogovora z banko, da je bila

tožba vložena preden je stranka sklenila dogovor z banko in da je delo v zvezi s pripravo tožbe in druge stroške prevzel in opravil on. Zato predlaga zavrnitev strankinega predloga in naložitev plačila stroškov stranki.

Kratka obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 15 Primer odpira tako postopkovno kot vsebinsko problematiko.
- 16 V zvezi s postopkovno problematiko (ki se nanaša na prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje) – v Španiji lahko odvetniki na različne načine sodno uveljavljajo nagrado, ki jim jo njihove stranke dolgujejo za storitve, ki so jih zanje opravili v pravnih postopkih, pri čemer je eden izmed mogočih načinov postopek odmere stroškov.
- 17 Postopek odmere stroškov odvetniškega zastopanja je skrajšani postopek z omejenimi jamstvi, katerega edini namen je, da se, pod grožnjo izvršbe, od odvetnikove stranke zahteva, da odvetniku plača nagrado, ki mu jo dolguje. Za izvedbo tega postopka je pristojen sodni tajnik, ki v skladu s sodno prakso Tribunal Constitucional español (špansko ustavno sodišče) in sodbo Sodišča z dne 16. februarja 2017, Margarit Panicello (C-503/2015, EU:C:2017:126), ne opravlja sodne funkcije. V okviru postopka odmere stroškov sodni tajnik oceni ustreznost nagrade za odvetniško zastopanje, odloči o pravicah odvetnika proti stranki, ki ga je pooblastila za zastopanje, in določi višino dolgovanega zneska.
- 18 Predmet postopka odmere stroškov so lahko tudi pogodbe, ki spadajo na področje uporabe Direktive 93/13, saj se v skladu s sodbo Sodišča z dne 15. januarja 2015, Biruté Šiba (C-537/13, EU:C:2015:14), ta direktiva uporablja za pogodbe, sklenjene med odvetniki in njihovimi strankami. Vendar je ta postopek urejen tako, da je mogoče, da do preverjanja pogodbe s strani sodišča sploh ne pride. Sodišče namreč posreduje le, če stranka poda ugovor zoper zahtevke za plačilo nagrade in če katera od strank v postopku vloži predlog za sodni nadzor sklepa sodnega tajnika, s katerim se odloči o tem ugovoru. Za ta postopek torej ni določeno, da lahko sodišče v katerikoli fazi navedenega postopka po uradni dolžnosti preveri morebitno nepoštenost pogojev iz pogodbe.
- 19 Čeprav sodna praksa Sodišča jasno določa obveznost sodišča, da po uradni dolžnosti preizkusi morebitno nepoštenost pogoja, takoj ko ima na voljo zadostno dejansko in pravno podlago, ni nič manj jasno, da specifičnosti postopka odmere stroškov terjajo dodatna pojasnila s tem v zvezi. Te specifičnosti so te: dejstvo, da sodni tajnik ni sodni organ, dejstvo, da gre za skrajšan postopek, ter omejitve posredovanja sodišča na zadnjo fazo postopka in še to le v primeru, če se po tem, ko je stranka podala ugovor zoper zahtevke za plačilo nagrade, katera izmed strank v postopku odloči vložiti predlog za sodni nadzor sklepa sodnega tajnika. Prav tako je treba poudariti, da bi praviloma bilo treba v takšnem primeru analizirati vsebinska vprašanja, kot so narava izpodbijanega pogoja, obseg danih informacij ali dejstvo, da gre za vnaprej oblikovano tipsko pogodbo, kar pa je

težko izvedljivo na koncu skrajšanega postopka z zelo omejenimi možnostmi navajanja dejstev in predlaganja dokazov.

- 20 In čeprav je res, da bi stranka lahko v poznejšem ugotovitvenem postopku uveljavljala nepoštenost pogojev, vsebovanih v pogodbi, sklenjeni z odvetnikom, se zdi, da izpostavljanje stranke takšnemu postopku, v katerem je obvezno zastopanje po odvetniku in ki lahko v primeru zavrnitve pripelje do morebitne naložitve plačila stroškov, ne bi bilo v skladu z načelom učinkovitosti Direktive 93/13. Podobno velja v zvezi z izvršilnim postopkom za izterjavo nagrade, saj ko je enkrat postopek odmere stroškov končan, je začetek izvršbe, v kateri pa intervenira sodišče, odvisen od pobude odvetnika (obstaja možnost, da stranka plača prostovoljno in sploh ne bo potrebno zahtevati izvršbe); poleg tega izvršilni postopek ne predvideva možnosti, da bi potrošnik lahko v njem uveljavljal nepoštenost pogojev.
- 21 Znano je, da je Sodišče v sklepu z dne 25. oktobra 2018, Elena Barba Giménez (C-426/17, EU:C:2018:858), navedlo, da „mora v okviru postopkov, ki spadajo v pristojnost sodnega tajnika, kot je ta v postopku v glavni stvari, izvršilno sodišče, pristojno za odreditev izvršbe za plačilo dolgovanega zneska, preizkusiti – po potrebi tudi po uradni dolžnosti – morebitno nepoštenost pogodbenega pogoja, navedenega v pogodbi, sklenjeni med pooblaščenecem ali odvetnikom in njegovo stranko“. Vendar je bila ta navedba povzeta iz sodbe z dne 16. februarja 2017, Margarit Panicello (C-503/15, EU:C:2017:126), čeprav se zdi, da je bila tam podana v drugačnem kontekstu. Kaže namreč, da se sodba Margarit Panicello nanaša na odločitev o tem, kateri organ je pristojen za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe, iz nje pa naj ne bi izhajalo, da je postopek odmere stroškov v skladu s predpisi Unije, ker sodišču omogoča opraviti nadzor nad nepoštenostjo v fazi izvršbe. V zvezi s tem je Sodišče v več primerih navedlo, da je treba opraviti nadzor nad nepoštenostjo še preden pride do izvršbe zoper potrošnika (glej na primer sodbo Profit Credit Polska (C-176/17, EU:C:2018:711, točke 44, od 61 do 64 in 71)).
- 22 Ob upoštevanju vsega navedenega se postavlja vprašanje, ali je postopek odmere stroškov skladen z Direktivo 93/13 in načelom učinkovitosti, določenim v njej, glede na pravico do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 47 Listine.
- 23 V zvezi z vsebinsko problematiko (ki se nanaša na tretje, četrto in peto vprašanje za predhodno odločanje) je treba razjasniti naravo pogoja iz pogodbe, sklenjene med odvetnikom in stranko, ki določa nagrado, ki jo je treba plačati, če stranka umakne tožbo iz katerega koli razloga pred koncem postopka ali sklene dogovor z banko brez vednosti ali v nasprotju z nasvetom odvetnika.
- 24 Če bi Sodišče odločilo, da se lahko nacionalno sodišče pri odločanju o predlogu za sodni nadzor v okviru postopka odmere stroškov loti preizkusa morebitne nepoštenosti pogojev, se postavlja vprašanje, ali sporni pogoj spada na področje uporabe člena 4(2) Direktive 93/13, kot ga razlaga Sodišče.

- 25 Sporni pogoj bi se lahko prej štel za odškodninsko klavzulo ali klavzulo o pogodbeni kazni, ne pa za klavzulo, ki je neposredno v zvezi s ceno, saj se nanaša na določen primer, in sicer na umik tožbe s strani stranke, potem ko je že bil začel postopek, ali na enostranski dogovor stranke z banko. Če bi se štelo, da je del cene, bi se pogoj lahko štel za nepošten, če ni bil sestavljen v jasnem, razumljivem jeziku. Narava pogoja bo torej določala način preizkusa, ki ga je treba opraviti, in vrsto nadzora, ki bi mu lahko bil ta pogoj podvržen.
- 26 Če bi se štelo, da sporni pogoj spada na področje uporabe člena 4(2) Direktive 93/13, bi bilo za rešitev spora treba ugotoviti, ali ga je mogoče šteti za jasnega in razumljivega. Tak dvom se pojavlja, ker v obravnavanem primeru klavzula ne določa niti natančnega zneska niti odstotka v zvezi s količino ali način izračuna, temveč napotuje na okvirno tarifo, ki jo je pripravila odvetniška zbornica.
- 27 To tarifo je sprejela odvetniška zbornica. La Ley sobre Colegios Profesionales, tras la modificación operada por la Ley 25/2009 (zakon o poklicnih zbornicah, kakor je bil spremenjen z zakonom 25/2009), je prepovedal določitev tarif ali indikativnih meril v zvezi s poklicnimi nagradami, razen za njihovo okvirno uporabo v okviru sodnih postopkov za odmero stroškov in odmero nagrad za odvetniško zastopanje, za katera LEC določa, da se zanj uporabljajo priporočila odvetniške zbornice v zvezi z ustreznostjo zaračunanih nagrad s strani odvetnikov. Splošni zakon o odvetništvu, ki je veljal ob podpisu pogodbe med stranko in odvetnikom, je določal, da se, če ni izrecnega dogovora, za določitev nagrade upošteva odvetniška tarifa, čeprav je sicer taka določba v nasprotju z reformo zakona o poklicnih zbornicah, uvedeno z zakonom 25/2009. V obravnavanem primeru je odvetnik v skladu s pogodbo, sklenjeno s stranko, uporabil odvetniško tarifo za določitev svoje nagrade v primeru umika tožbe s strani stranke ali sklenitve dogovora z banko brez njegove vednosti ali v nasprotju z njegovim nasvetom.
- 28 Ni pa izkazano, da bi odvetnik stranko obvestil o vsebini spornega pogoja, saj ročno napisana zabeležka, ki ji jo je posredoval, v zvezi s tem ne navaja ničesar, prav tako pa to tudi v podpisani pogodbi ni jasno navedeno. Dalje tudi ni izkazano, da bi bila ta odvetniška tarifa javno objavljena, tako da bi se stranka lahko z njo seznanila. Poleg tega se poraja vtis, da odvetniška tarifa ni napisana jasno. Ne specificira namreč osnove za izračun odvetniške nagrade, temveč napotuje na različna pravila, katerih izbira je prepuščena odločitvi odvetnika. Čeprav je mogoče, da ob podpisu pogodbe ni mogoče določiti natančne cene storitev, pa bi bilo treba določiti vsaj nek minimum v zvezi z določitvijo osnove za izračun, ki bi stranki omogočal okvirno določitev približnega zneska nagrade, ki ga mora plačati.
- 29 Kot je Sodišče že navedlo v več sodbah, na primer v sodbi z dne 15. marca 2012, Jana Pereničová (C-453/10, EU:C:2012:144), nepreglednost pogoja ne pomeni samodejno, da ga je treba šteti za nepoštenega v smislu člena 3(1) Direktive. Prav tako predstavlja ugotovitev nepoštenosti poslovne prakse enega izmed sicer več

elementov, na katerih pristojno sodišče v skladu s členom 4(1) Direktive 93/13 utemelji svojo presojo nepoštenosti pogojev.

- 30 V zvezi z zgoraj navedenim se zdi primerno razjasniti, ali se lahko šteje za nepošteno poslovno prakso v smislu Direktive 2005/29 klavzula, vsebovana v pogodbi sklenjeni med stranko in odvetnikom, ki določa odvetnikovo nagrado s sklicevanjem na tarifo odvetniške zbornice, ne da bi bila ta klavzula omenjena v poslovni ponudbi ali v predhodnih informacijah.

DELOVNI DOKUMENT